

ನನ್ನ ಅಪ್ಪಣಿಗೆ ಶುಭಾಶಯಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ?

ಡಾ.ವೀರಕಟ್ಟೆಶಯ್ಯ ನೆಲ್ಲಕುಂಡಿ
ಅವರ ಬರಹ..

ವನು ಕಳ್ಳ ಆಗಾನೆ ಇಲ್ಲ ಪೋಲೀಸ್
 ಆಗಾನೆ ಅಂತ ಅಪ ಹೇಳಿದ್ದರಂತೆ.
 ಪೋಲೀಸ್ ಆಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕಳ್ಳ
 ಆಗಿಬಿಡುಹುದೆ ಎಂಬ ಭಯದ್ದೇ
 ಅವನಿಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿದ್ದರಬಹುದು.
 ನಾನು ಅವರದೂ ಆಗಲ್ಲಿ. ಅವ್ವೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅಮೃ
 ನನ್ನನ್ನು ರುಬ್ಬತ್ತೆಗಿಡಬು. ಸಣ್ಣ ದೂರ ಬಂದರೂ
 ಹಿಡಿದು ಕಂಬಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಮೇಣಸಿನ ಕಾಯಿ ಉದರ
 ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದು. ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಸು ಹಿರಿಯನಾಗಿದ್ದ
 ಗಿತಪನೀಗೆ ಪೋರ ನೀಯಬ್ಜು ಎಂದ ಒಂದೇ ಮಾತಿಗೆ
 ಪ್ರಜ್ಞ ತಪ್ಪವರೆಗೆ ಹೊಗೆ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕಡೆಗೆ
 ದೂರ ಹೇಳಿದ್ದ ಗಿತಪನೇ ಓಡಿ ಬಂದು ಅಯ್ಯೋ ಸಚ್ಚಿ
 ಪೋತಾಡಮ್ಮ ಅಂತ ಗೋಳಾಡಿ ಬಿಡಿಸಿದ್ದ ಅವನಿಲ್ಲದೆ
 ಮಕ್ಕಳು ಹಾದಿ ತಪ್ಪಬಾರದೆಂದು ಅಮೃ ಕೊಟ್ಟ
 ಶಿಕ್ಕಿಗಳು ಬಹುಶಃ ನನ್ನ ಸುವ ಪ್ರಜ್ಞಯವರೆಗೂ ಇಳಿದು
 ಕಾಪಾಡುತ್ತಿವೆ. ಕಟ್ಟಿ ಮಾತು, ಕಟ್ಟಿ ಯೋಚನೆಗಳು
 ಸುಳಿಯದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿವೆ.

ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕೆಳ್ಳಾಗುವ ಯಾವ ಸಾದೃತೆಗಳೂ ಇಲ್ಲವಾದವು. ಬಹುತೇ ನಾನು ಕದಿದ್ದು ಒಂದು ಪುಟ್ಟಿ ಹೃದಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ, ಅದಕ್ಕೂ ಅಮ್ಮೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದಳು. ಪೋಲೀಸಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಅವಕಾಶಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಅಂತೆ ಭೂತಿಕ ಮಾಡುವಾಗ ಹೊದಲ ಆಪ್ಸನ್ನು ನೀಡಿ ದಿ ವೇ ಎಸ್‌ ಪಿ ಎಂದು ಭೂತಿಕ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಐ ಪಿ ಎಸ್‌ ಬಂದು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಇದ್ದವು. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಓದು ಮತ್ತಿರ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಪೋಲೀಸಾಗುವುದು ಇಟ್ಟಪರಿಲೇಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದೂ ತಪ್ಪಿ ಹೋಯಿತು. ಅಪ್ಪನ ಅಂದಾಜು ಸುಖಾಯಿತು.

ಅಮ್ಮೆನಿಗೆ ಬೇಡದೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಾದ್ಯರಿಂದ
ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ತನು ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ನಾನು
ಹುಟ್ಟಿದ ನಂತರ ಹನ್ನೆಲ್ಲಂದು ವರ್ಷ ಮಾತ್ರ ಬಡುಕಿದ್ದ
ಅಪ್ಪನಿಗೆ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾಕೆ ಹಾಗೆನ್ನಿಸಿತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.
ಬಹುಶಃ ನನ್ನ ಮಹಾ ಘಟಿಂಗ ಸ್ಥಭಾವವನ್ನು ಕಂಡೆ
ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ
ಜಗತ್ ಮಾಡಿ ಅಮ್ಮನೆ ಕರ್ಕೆಲ್ಲಿಗೆ ಅಳು ಬಿರಿಸಿದ್ದ
ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಹಣೆಗೆ ಚೂಪು ಕಲ್ಲೆಸದೆ ರಕ್ತ ಸುರಿಯುವಂತೆ
ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಹಾಗೆನ್ನಿಸಿತ್ತೋ. ಇಲ್ಲ ಗೋವಿಂದನೆಂಬ
ಗೆಳೆಯನ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಸೀಬೆ ತೋಟದ ಮುದುಕ
ಮಾಲಿಕ ಬ್ಜೆದನೆಂದು ಅವನ ಬಾವಿ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳೆ
ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲು ತಳಿ ಮುರಿದು ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ
ಹಾಗೆನ್ನಿಸಿತ್ತೋ ಅಥವಾ ಮನೆದೇವರ ಮುಡುಪಿನ ದುಡ್ಡ
ಕದ್ದು ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೋಟಿ, ಚಕ್ಕಲಿ,
ಕೋಡುಬಳ್ಳಿ, ಕಡ್ಡಿ ಪೆಪರಮಿಂಟು ತಿಂದು ಏನೂ
ಆಗದಂತೆ ಬಟ್ಟಿಗೆ ಒರಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ
ಹಾಗೆನ್ನಿಸಿತ್ತೋ ಅಂತೂ ಇವುಗಾಗದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನಂತೂ
ನುಡಿದಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ
ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು ಕೇಳಿದ್ದ ಅಮ್ಮೆ
ಸಿಕಾಪಟೆ ಹೆದರಿದ್ದಳು ಅಂತ ಕಾಣಿಸದೆ.

ಅಲ್ಲಿಂದಾಚಿಗೆ ಮುರುವಾಯಿತು ಸರಂಪಡ ಸರಮಾಲೆ.
ಅಂತ ದು:ಖದ ಬದುಕು ಯಾರಿಗೂ ಬರಬಾರದು.
ಯಾರ ಹಿತಿಲ್ಲಿ ಜೇನು ಕಳುವಾದರೂ ದೂರು ನನ್ನ
ಮೇಲೆ ಬರ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೊಂಡ ಕಾರಣವೂ ಇತ್ತೀ
ಜೇನು ದುಂಬಿಗಳು ನೀರು, ಹೂವುಗಳ ಮರಹಂಡ
ಹುಡಿದು ಹಾರಿ ಹೋಗುವ ದಿಕ್ಕು ಹಿಡಿದು, ಅವುಗಳು
ಗೂಡು ಕಟ್ಟರುವ ತಾವನ್ನು ಕ್ಷಾರಧರದಲ್ಲಿ ಪತ್ತೆ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ್ರು. ಪೋದೆಗಳನ್ನು ಫಿಕ್ಸ್‌ರೂತೆಯಿಂದ ನೋಡಿ
ಯಾವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ದುಂಬಿ ಇಳಿಯುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳ
ಕಾಲಲ್ಲಿರುವ ಹೂವಿನ ಹೂರಣ ನೋಡಿ ತೆಪ್ಪ ಇರೆಯೋ
ಇಲ್ಲವೋ, ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಜೇನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ.
ಇದು ಉಂಟಾಗಿ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವಾಗುವುದರ
ಬದಲು ಶಾಪವಾಗತ್ತೊಡಗಿತ್ತು. ಹಲವಿನ ಹಣ್ಣಿಗಳನ್ನೂ
ಅಷ್ಟೆ ಯಾವ ಕಾಯಿ ತುಸು ಬಣ್ಣ ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ,
ಆದರೆ ಸುತ್ತ ನಷ್ಟರಿ ನೇರಣಿಂದ ಹಾರುತ್ತಿವೆಯೆ ಎಂದು

ಅದರ ಸುತ್ತಿನ ನಸರಿನಾಗಳು ಹಾಯಾವಯ ಎಂದು
ಗಮನಿಸಿ ಅದರ ತೊಟ್ಟಿಗೆ ಚೊಪ್ಪು ಕಲ್ಲು ಬೀಸಿ ಎಸೆದು
ಬೀಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಿದ್ದ ಹಣ್ಣಿನ ತೊಟ್ಟಿನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ
ಕಚ್ಚಕೊಂಡು ಏರಡೂ ಕ್ಯೇ ಬೀಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದೆಯಿಂದ
ನೋಡಿದರೆ ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮಕ್ಕಳು
ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತೆ ನಡೆಯುವ ಅಸಾಧ್ಯ ಕಲೆ
ಗೋವಿಂದನಿಗಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿದರೆ ಪ್ರಭಯಾಂತಕ
ವಡಿಯಾಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. 6 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಈಜ್ಞ
ಕಲಿತು 7-8 ವರ್ಷಗಳಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಡಿ
ಮೇಲಿನಿಂದ ಜಿಗಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ನಮಿಬ್ಬರ ಫಟಂಗ ಬುದ್ಧಿ
ನೋಡಿ ಉರ ಜನ ತೆಮ್ಮೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೊತೆ
ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಆಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಮಟ್ಟಿಗೆ
ಕೆಲಸಗೊಳಿಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಿದೆವ.

ಉಲಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಡಬಾಹ್ಯದವು. ಉಲಸಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಎಲ್ಲ ಅನಿಪ್ಪದ ಘಟನೆಗಳು ನಮ್ಮ ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಾಹಸ ಮಾಡುವಾಗ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದ ರೋಮಾಂಚನಗಳು ಒದೆ ತಿನ್ನುವಾಗ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಇನ್ನೊಂದೂ ತಪ್ಪ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೋಗರೆದು ಕರ್ತೃರೀತಿಕ್ಕೆಯಿದೆಂಬ ಬಚಾವಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಮತದೆ ಕೆಲಸಗಳ ಪುನರಾವರ್ತನೆ. ಇಂಥು ಮೇಕ್ಕ ಮೇಲೆ ಯೋವ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ಭರವಸೆ ಹುಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯ?

ಅಪ್ಪನ ಸಾವು ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಬದಲಿಸಿಟ್ಟಿತು. ಹನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಭಾಲ್ಯವೂ ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತು.

ಜಮೀನು ಕೊಂಡು ನಾನು ಹಟ್ಟಿವ ವೇಳೆಗೆ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಮಂಗಳಾರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪನೆ ಗೆಳೆಯ ವೈಷ್ಯವರ ಪೂಜಾರವ್ವ ಉರಲ್ಲಿ ಉಪಾದಾನ ಸಂಗೃಹಿಸಿ ನಾಲಾಕೆ, ಎಂಟಾಣೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಅಪಾರ ತೀತಿ, ಗೌರವಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ ನಾನು ಹಟ್ಟಿವ ಹೋತ್ತಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಸಿವಿನ ತೊಂದರೆ ತುಸು ನೀಗಿತ್ತು. ಹುಟ್ಟಿದ ಏಳು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕನ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಯಿತು ಎನ್ನುವಾಗ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಕರುಳಿನ ಕಾನ್ನರಿರುವುದು ಪತೆಯಾಯಿತು. ಮೇಷಪೂರಾಗಿದ್ದ ಮಾವ ಮತ್ತು ಮಗನತಿದ್ದ ಭಾವ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಕಿದ್ದಾಯಿ ಆಸ್ತೆಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಆಪರೇಷನ್‌ನ್ನ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ತಿಂಗಳು ಗಟ್ಟಲೇ ಆಸ್ತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಾವು ಮಕ್ಕಳ್ಳಾರೂ ಹೋಗಿ ನೋಡಲಾಗಿರಲ್ಲಿ. ಅಮ್ಮೆ ಬರಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಮ್ಮನ ಮುಖ ನೋಡಿದಾಗ ಇನ್ನು ಯಾವ ತಪ್ಪ ಮಾಡಬಾರದನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ದುಡಿಮೆ, ಬರಿ ದುಡಿಮೆ. ದುಡಿಮೆ ತೆಪ್ಪಿಸುತ್ತಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಲಿಗೆ ಓಡುತ್ತಿದೆ. ಅಪ್ಪ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀಲ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ತೊಳೆದು ತುದ್ದ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಚೆಕ್ಕ ಅಳ್ಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವ ತಾನು ಬದುಕಬಾರದತ್ತಿಂದು ಹೊರಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿಥಾನಕ್ಕೆ ಅಡಕೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡರು. ತೆಲೀಂದಾಚಿಗೆ ಅಪ್ಪ

ପାଲିଗେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅମୁଲ୍ୟ ଗୋଗିଗଳୁ. ଦନ କୁରି ଏମ୍ବେ
ମେଲିଯାଶଲୁ ଅପ୍ପନ ଜୋତେ ହୋଇଥିଦେ. ମୁକ୍ତଶ୍ଵର
ହେଉଥିବାକାରୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାନ୍ତଙ୍କୁ ହେଉଥିରୁ. ବିଦୟାଧର
ମହତ୍ତ୍ଵ ବିପରିସିଦରୁ. ନାହିଁ କିମ୍ବା ଶିଷ୍ଟୁ, ଏଷଙ୍ଗଳଙ୍କୁ
ନିଧାନେକ୍ଷେ ହିଂଦି ତେଗେଯମୁକ୍ତ ହୋଇରୁ. ନାମ ଅପ୍ପୁ
ଅମୟୀନିଗେ ବେଳେ ମୁଖୁଚଲ୍ଲ ଏବଂ ଭାବବନ୍ଦ୍ରୀ
ସୃଷ୍ଟିଷ୍ଠିତ କେଳିବାରୀ ଅପ୍ପ ଗିରିଦ୍ଧରୁ. ବହଳ ଗଂଭୀର
ସ୍ଵଭାବରେ ଅପ୍ପ ତମାଜ୍ ମାତ୍ରିଦ୍ଧରୁ. କହେ କହିଗେ
ତାମ ବହଳ ଦିନ ବଦୁକୁ ପୁଦିଲ. ଅମୟୀନିଗେ କାଟ
କୌଦିବାରଦୁ, ଅବେ କଣାଳ୍ଲୀ ନିରୁ ତରିଶବାରଦୁ
ଏବଂଦୁ ହେଉଛି କଣ୍ଠୀ କୌନ୍ସିବ ବିନଦୁ କାରୁତୀଦ୍ଵାରା
ହେବିଯାନ୍ତିରୁ ହୋଇଦୁଇକାଂକିରୁ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ଦୁହପ୍ତିଯିଠିଦେ
ବରେ କୌଣ୍ଠିତିରୁ. ଅପ୍ପ ଜଳ୍ଦି ମୁଖୁ ହାଦି
ତ୍ପତ୍ତିବେଳେ କେବୁ ହେବାରନ୍ତିରୁ ମାତ୍ର ତରିବାରଦୁ
ଏବଂଦୁ କୁରି ମେଲିଯାଶାଗ ମୁଲ୍ଲାନ୍ତିରୁ ମାପିନ
ତୋହିନ ବିଲି ଆଦିବାଗି ମୁଖୁ ନୋଇଦ୍ଧରୁ.
କାହିଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାନ୍ତଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାନ୍ତଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାନ୍ତଙ୍କୁ

ఇష్ట వషణగళ నంతరవు ఆ నోటివన్ను
మరొయలాగు ననగే.

యావ భీకర హోడేగళు, అసంఖ్యాత మౌలిన
కాయి లూదరగళూ నన్ను పళగిసలాగిరలిల్ల.
ఆదరే అష్ట అష్టన దుబి - సంకటగళు మాత్ర
బడిదు బడిదు పళగిసలారంబిసిదు. ఇదర

ಅತಿಗೆಯ, ಅಮೃತ ಒಡವೆ, ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಕಳ್ಳಿರು ಮನಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅಮೃತ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಬೆಂದುಕೊಂಡರೆ ಒಂದಿಇ ಗುಂಪು ಬಂದು ಜಗತ್ಕೂ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಗುಂಪಿಗೆ ಜಾಲಪ್ಪನವರ ಸಪ್ರೋಟಿತ್ತು. ಪೂಲೇಸರ್ನ ಅವರನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡಲ್ಪಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪಿ ಇದರಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಜರ್ಮಾರಿತರಾಗಿ ಹೋದರು.

ಸಾವು ಹೇಗಿಯತೆದೆಂದು ಹೊದಲು ನೋಡಿದೆ.

86 ರ ಆವಾಧೆ. ಪುಟ್ಟ ಮಗುವಿನ ತಾಯಿ ಅಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪೆ ಸುಸಾಗಿದ್ದರು. ಕ್ಕಾನ್ನರು ಮತ್ತೆ ಒಳಗೇ ಆವರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ನೋಡಬೇಕಿಂದ ಹೇಳೆ ಅಕ್ಕೆ ಭಾವನನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಂದು ತನಿವಾರ , ಸೂರ್ಯ-

ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಏರಡು ಗಂಟೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಅಪ್ಪೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ದಿನವೂ ತನಿಖಾರವೆ ಅಂತೇ. ಅಪ್ಪೆ ಮಾತಾಡುತ್ತೇ ಇದ್ದರು.

ହିଁଦିନ ରାତ୍ରି, ନେନ୍ତି କତେ ମୁହିଏତୁ, ଜିକ୍ଷପରିବର୍ତ୍ତ
ଶୂଳୁ ବିଦିଶବେଦ ଜେନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନି ଓରୁ, ମହାଶ୍ଵରୀ
ଜେନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନି ନୋଦ୍ଵୁ, ଏଠଂ ଅମୃତିଗ୍ରହଣିତି
ଅଜ୍ଞାନିଗ୍ରହଣିତି, ନିମ୍ନମୁଖ ସୁଖିଦ କୁଟୁମ୍ବଦଲୀ ବେଳେଦିପତ୍ର

ನನ್ನನ್ನ ಕಟ್ಟಕೊಂಡ ಬಂದು ದಿನವೂ ಸುಖ ಕಾಂಡೆ
ಹೋದಳು, ಅವಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ತರಿಸಬಾರದೆಂದು
ಹೇಳಿದ್ದರಂತೆ.

ದೇವನಹಳ್ಳಿಯಂದ ಎಂಟು ಮೈಲ್ ಕಡೆ
ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಅಕ್ಕನ
ಉರಿಗಿ ಹೋಗಿದ್ದನ್ನು ನನಷಿಸಿಕೊಂಡರು.
ಎಲ್ಲರೂ ಉಟಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪೆ ಕೂಡ
ಅಂದು ಗೆಲುವಾಗಿಯೇ ತುಸು ಗಂಜಿ
ಕುಡಿದ್ದ ನೆನಪು. ಮಾತಾಡುತ್ತೇ ಇದರು.
ಮನೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಮ್ಮೆ ಹೆಸರು
ಕೇಳಿ ಕರೆದು ನೋಡಿದರು. ಕಣಿಂದ ನೀರು
ತೊಟ್ಟಿದ್ದವು. ಅಕ್ಕ ತನ್ನ ಸೀರೆ ಸೆರಿಗನಲ್ಲಿ
ಬರೆಸಿದಳು. ಮಲಗಿದ್ದವರು ಕುಡಿಯಲು
ನೀರು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ತಾನೆ ಮನೆಗೆ ಕರೆಂಟು
ಬಂದಿತು. ಅಕ್ಕ ಕುಡಿಯಲು ನೀರು ತಂದಳು.
ತಲೆಯನ್ನಿತ್ತಿ ಬಾಯೋಳಗೆ ನೀರನ್ನು ತುಸು
ತುಸುವೆ ಕುಡಿಸಿದಳು. ಕಡೆಯ ಗುಣಕು
ಒಳಗೆ ಹೋಗುವ ಬದಲು ಹೊರ ಬಂತು.
ತಲೆ ವಾಲಿತು. ಕೈ ಪಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಂಡಿತು.
ಅಕ್ಕ ಕಿಟಾನೆ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡಳು. ಮನೆ
ಶೋಕದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ಹೋಯಿತು.
ದಾಯಾದಿಯೊಬ್ಬ ಮನೆಯ ಹಿಂದಿನ
ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡು ಹೇಳಿಕೊಂಡು
ಹೋದನಂತೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕೈಯ,
ಅಮಾನವೀಯತೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಂಡವರಿಗೆ
ಅವುಗಳಿಂದೂ ಆಪ್ತವನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಾವು ಇಪ್ಪು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಂದು
ಕರೆದೋಯುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಈಗಲೂ
ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಉದ್ದೋಜಕೆ
ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಗಂಡ, ಗಂಡನ ಮನೆಯವರ
ಕಿರುಹುಳ, ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದ ಆನೇಕ
ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡೂ, ಏಷ
ಹುಡಿದೂ ಸಾಯಂವಾಗಿನ ಕಟ್ಟ ಕಡೆಯ
ಮಾತುಗಳನ್ನು ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ
ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ನಾನು
ಹುಟ್ಟಿಲೇಬಾರದಿಲ್ಲ, ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು
ತೋಡಿದೂಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿಸಿದ್ದೀರ್ಥ ಅಮೃತ ಪ್ರಯೋಗ
ಪರಿಸಿಬಿಡಬೇಕಿತು ಅವಿನಿಸಿದ್ದಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ
ಗೊಂಬೆಯಂತಹ ಸ್ವಾತ್ಮಕೋತರ ಪದವ
ಮುಗಿಸಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ಮೆಗಳಿಬಳ್ಳು
ತನ್ನ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಪುಟ್ಟ ಮಾಗಳನ್ನು
ಕೂರಿ ಗಂಡನ ಕ್ರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಡಿ ನಿಮ್ಮ
ದಷ್ಟಯ್ಯ, ಅಷ್ಟ ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣ
ಮುಂದೆಯೆ ಗಂಡ ಹಾದರ ಮಾಡಿದ. ಹೇಗೆ
ಬದುಕಿರಲಿ ನಾನು? ದೇವರು ಅವನಿಗೆ
ಜಾಸ್ತಿ ದಾದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಏನು ಮಾಡಲಿ?
ಏನು ಮಾಡುವುದು ಹೇಳಿ? ನೋಡಿ
ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದ, ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ನಾನೆ ಬೆಂಕಿ
ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ ಎಂದು ನರ್ಧಿಂದಳು. ಅಪ್ಪ
ಹೇಳಿವುದಕ್ಕೆ ಬಧಿಕಿದ್ದಳೇನೋ ಎಂಬಂತ
ಕ್ಷೇತ್ರ ಮುಂದೆಯೆ ಪೂರ್ವ ಬಿಟ್ಟಿನು.

ଇଂତପୁ ଏହ୍ୟାବ୍ଦୀରେ ଜୀବନରେ ସଂକଟଗଲୁ
ନନ୍ଦନ୍ମୁ ଭିନ୍ଦ ମୋଦିବେ. ଅଂଧ
ଗାଁଗେଲାଲ୍ଲେଖ ଅପ୍ପନ ଶାବୁ କଦମ୍ବ କାନ୍ଦି
କଣ ମୁଠିରେ ନିଲୁତଦେ.

ಅಪ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗಿದ್ದರು ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿರು ಮಬ್ಬು ಮಬ್ಬಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನೇನು ಪಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ನೇನಿಲ್ಲ. ಅಪನ ಪೋಟೊ ಇಂದಿಗೂ ಸಿಗಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕನ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಪೋಟೊ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡಿರಲ್ಲಿದೆ? ಆಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ? ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮನು ಮಟ್ಟಿಬಾರದಿಂದು ನಾಟಿ ಜಿಷ್ಠ ತಿಂದು ಬದುಕುತ್ತಾಳೆ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬಂತಿದ್ದ ಅಮ್ಮನ ಪೋಟೊವನ್ನು ಅಪನೇ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿ ತೆಗೆಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ತಾನು ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲಿ ದಾವಿಲಾಗದೆ ನಮ್ಮ ಮನಸಿನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಶಾಶ್ವತ ಸಂಕಟವನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ಹೋದರು. ಹೆತ್ತವರು, ಆಪರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸಂಕಟ, ವಿಷಾದಗೆಜನ್ನು ಎದೆಯೋಳಿಗ್ರಹಿ ಕಾವು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬದುಕುವ ಯಾವ ಮಕ್ಕಳೂ ಲೋಕ ಕಂಟಕರಾಗಲಾರರಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಅಪನ ಪೋಟೊಗಾಗಿ ಎಪ್ಪ ಹುಡುಕಿದ್ದು, ಅದ್ದು ಸಿಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹೈಸ್ಕೂಲಿನವರೆಗೆ ಹಣಬೆಯಂಬ ಉರಿನ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದ ಅಪ ಸಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಭಜನಾ ಮಂಡಳಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಹೊಲದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಉರಿಗೆ ಉಪಕಾರಿಯಾಗಿ ಬದುಕಿದ್ದರು. ಅಪನ ತುಂಬತನದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಮಾಹಿತಿ ಒಂದೆ; ಸ್ಕೆಲ್ಲು ಕಲಿಯಲು ಬಾಡಿಗೆ ಪಡೆದು ಮೂವರು ಸ್ಥಿರತರು ಹಕ್ಕಿ ಕೂತು ಹಳ್ಳಿ ಬಿಂದು ಅದು ಮುರಿದು ಹೋದಾಗ ತುಂಬಿದ ಕರೆಗೆ ಎಸೆದು ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರಂತೆ. ಕಡೆಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒದೆ ಕೀರ್ತಿ ಕೆಳಿಗೆ ದೂರ ಕುದಿಗೆನ್ನಾಗೆ

ఇంది స్కృత్లగు దుడ్డ కెప్పద్దరంత.
 ఇష్టువహచాదరూ అప్ప బెంబిడచే
 కాదుతోలే ఇద్దారే. నేనుపాగి ఎదెయోళగే
 కూతు మాతాడుతారే. హూలక్కే కేరెయి
 గోఇఁ తుంబువాగ, తిప్పగే సొప్పు
 తుంబువాగ, కొగాలద రాత్రిగజల్లి
 నశ్శతగళ వరివు నోఇవాగ, పట్ట
 బిట్ట గాజిగే పట్ట శక్కుసమవాగ, కండవర
 కాసిగే క్షేయోడబ్బారదు ఎన్నువాగ,
 యావ కారణక్కు అంతరంగద
 ముందే తలేబాగిసి క్షేమ కేళువ కేలన
 మాడబారదు ఎన్నువాగ, అత్తంత
 సంకటిద సమయగళల్లి నగువుదైన్న
 అభాసమాడుతీద్వాగ అప్పనేనపాగిద్దారే,
 నేనుపాగుతారే. లౌరిబిసీలీగే అడ్డ నింత
 మావిన మెరదంతే నన్న అప్ప నన్న
 జొతెయే బదుకుతీద్వారే.

ନନ୍ଦ ପୁଷ୍ଟି ମୁଗଳୁ ଲାହୁର ଦିନକେଣ୍ଠିମୁ
ଜିତ୍ତ ବରେଦୁ ଶୁଭ କୋରିଦାଗ, ନନ୍ଦ
ଅପସିଗେ ଶିଥ ସଂତେନ ଜୀବନଦଲ୍ଲି ଶିଗଦେ
ମୋଯିତଳ୍ଲ ଏବଂ ଦୁଃଖ ହିଂଦୁତ୍ତେ.

ಅದು ನನ್ನ ಜೀವದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ
ಬದುಕುತ್ತಿದೆ.
ಹೀಗೆಲ್ಲದೆ
ಇಪ್ಪ ಅಪ್ಪಿದೆ ಪಾಪ ಹೇದೆ